

Corespondență

Text de Smaranda Oțeanu-Bunea

Regina Maria – Cella Delavrancea

1913-1937/ Ediție specială – Cătălina Opaschi

Este un amplu studiu – arhive, biblioteci, o documentare minuțioasă, un regal conceput de un excelent specialist!

21 de scrisori- Regina Maria (1916-1920), 26- Cella Delavrancea (deceniile 3-4, sec. 20)...O călătorie în timp, cu două remarcabile doamne ale spiritului românesc – cum spune autoarea – două prietene, Regina Maria- nepoata Reginei Victoria, educată în spiritul misiunii sale sacre, Cella Delavrancea, un mare artist, nonconformist..300 de pagini – istorie, roman fluviu, convorbiri lejere, două persoane delicate, rafinate, două personalități care împart prietenia și respectul și, mai ales dragostea pentru pământul românesc.

Cititorul pare a fi invitat să fie martor, să cunoască lumea lor, prieteni, familie...să o întâlnească pe Maruca Cantacuzino, soția și marea iubire a lui George Enescu, să afle de la Regină că se consideră . //O Regină muncită, ocupată până peste cap, care simte fizic durerea , de prea multă iubire pentru semenii..., căreia îi place mai mult să ofere , decât să primească...// Încă din copilărie , se confesa regina, a avut parte la curtea Rusiei, de multă strălucire și, i se frânge inima când vede că totul s-a dus, s-a dus, s-a dus...// Regina care se bucură de o căsuță albă, la Bicz, de straietele românești, este impresionată de acel bătrân bolnav, care a fugit din spital, și a rugat-o să-l vindece.. Îi spune Cellei, pe care o alintă Cellicule, că i bucuroasă, în fine, Carol a scăpat, dar, trebuie să înțeleagă și el, că viața e grea și obositoare, dar interesantă, și trebuie înfruntată cu curaj...

...Și, uite-așa, trecem la scrisorile Cellei Delavrancea – care par desprinse dintr-o Agendă Zilnică, prin care circulă prieteni, colaboratori, se adresează Reginei Maria cu „My Queen”, îi recomandă cărți, se destăinuie că, oriunde ar fi, îi este dor de pădurile de la Copăceni... Iar la Cairo, unde și-a urmat soțul – diplomat Philippe Lahovary, deși stagiunea operei era modestă, totuși, a avut șansa să o aplaude pe Pavlova, într-un dans impregnat de sentimentul patetic! Oricum, îi este dor de București, chiar dacă într-o toridă lună august, birjarii aleargă după gheață, puștii vând dulciuri, iar copacii, seara țipă după apă...Altă carte de citit, neapărat, pentru Regină? O carte de Muzică, semnată de norvegianca Sigried Unset, care tocmai luase Premiul Nobel...Și, uimirea sa, când la Bayreuth, a ascultat un Wagner impecabil, l-a aplaudat pe Furtwangler, a cărei bagheta genială- fascinează...

Un volum care merită citit, din scoarță-n scoarță. O ediție de lux – de la scrisori, ilustrații, la fotografii.

Din nou, reverență pentru Cătălina Opaschi, pentru Editura Litera.

Un opus litarar! Te convinge, te captează, cu abilitate trece de la discuții neprotocolare, la grijile și uriașele probleme ale istoriei, pe care cele două personalități, și le însușesc, așa cum respiră. Este viața lor. Este istoria noastră.